

че человекъ сѣти само шесть часа,
сирѣчь еднѣ-тѣхъ четверть на де-
нощїе-по безъ да считамъ онѣя безъ
грыжны-тѣхъ добры человекъ, кои-то
не посредственно ся предавѣтъ на снѣ
отъ 7 до 9: часа. Шесть часа на де-
ня на 84 години, прѣвѣтъ, Години

21—

Слѣдъ снѣя нека минимы на хра-
нѣ-тѣхъ; обще на тѣхъ работѣхъ отго-
рѣ иждивѣвѣтъ два часа, и ето дрѣги
два драгоцѣннѣйши часа исхѣбѣвѣтъ
ся на това ничтожно вѣршанїе за да пѣ-
лимъ употребѣ-тѣхъ си, какъто сички-тѣхъ
дрѣги животни. Мнозина щѣтъ ми ся
бѣлкимъ въспротиви, да рекѣтъ че
да яде нѣкое живѣанїе, а ещѣ че мнози-
на живѣтъ за да ядѣтъ; но изхѣтїе-
то не бѣва правило. Человекъ яде за да
живѣе, за да яде прѣди ся, при това на
мнозина хранѣ-тѣхъ е толко бѣдна что-
то не си спрѣва ниго прѣда да ся за-
нимѣвѣтъ съ него. Да клемъ хранѣ-
тѣхъ е иждивенїе, прѣдъ, праздна ра-
бота; ядемъ днесъ, че ядемъ пакъ у-
трѣ, и отъ онова что ядемъ не види-
мы никакѣхъ полѣхъ; съвсѣмъ това